שער הכוונות — דרושי תיקון חצות

דרוש א':

בענין קומו מן המטה בח"ל אחר שיטהר וינקה גופו וירחץ פניו ידיו ורגליו וילבש מלבושיו ויסדר ברכותיו על סדר הנז' בגמ' וכמ"ש הרמב"ם בה"ת. כבר נת"ל שאחר ח"ל נעשו ב' דברים הא' הוא זווג לאה ויעקב והב' הוא לבכות על רחל שירדה בבריאה בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת הזו ממש ולכן צריך שתלך ותשב אצל הפתח סמוך להמזוזה שה"ס השכינה פתח העליון ותסיר המנעלים ותשב יחף ותעטוף ראשך כאבל ותרבה בבכיה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על מצחך במקום הנחת תפילין גם תכוף ראשך ותחבק פניך בקרקע ממש ותכוין בזה על שריפת התורה שנעשית אפר וגם תכוין למה שנתבאר אצלינו בש' רה"ק איך מיום שנחרב בהמ"ק ונשרפה התורה נמסרו סודותיה ורזיה לחיצונים וזה נקרא גלות התורה בעו"ה. ותאמר תחילה על נהרו' בבל כו' ותכוין לבכות על חורבן הבית ואח"כ מזמור לאסף אלקי' באו גוים כו' ותכוין לבכות על הריגת הצדי' ואח"כ תאמר פסוקי' אלו זכור ה' מה היה לנו כו' עד סיום מגילת איכה ותכפול בסוף פסוק השיבנו כו'. הכוונות אשר יש בפסוקים אלו הם אלו בפ' זכור ה' מה היה לנו תכוין ר"ת מילה ר"ל שבמקום המיל' נכנסה הערלה הנקרא חרפה כמ"ש בבני יעקב כי חרפה היא לנו וז"ש זכור ה' מה היה לנו בתחילה המילה והקדושה. ואח"כ הביטה וראה את חרפתינו עתה ששלטה הערלה בעולם גם תכוין כי מה שהיה תחלה גוברת מדת רחמים בעולם שהוא הויה דמ"ה דאלפין חזר להיות מה"ד הנק' אלקים בגי' לנו וז"ש זכור ה' כי שם מ"ה חזר ונהפך ונעשה לנו. והענין הוא כי מ"ה במלוי הוא מם הא גי' פ"ו שהוא אלקים הרי שמן מ"ה נעשה לנ"ו. ובפ' נפלה עטרת ראשינו תכוין ר"ת נער והכוונה שתכוין כי השכינה הנק' הא אחרונה של ההויה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה' ונשאר במקומה מטטרון הנער בסוד אי לך ארץ שמלכך נע"ר גם תכוין כי הש"ך דינין שהם בגימטרי' נע"ר כמבואר אצלנו גברו על הרחמים וחסר מהם המיתוק הממתקן שהם אות ה' אשר אז נקרא נערה נע"ר ה' כמבואר אצלינו בזו' פ' בא דל"א ע"ב שם ביארנו כי הש"ך הם ה' פעמים דין שבחמשה אדני וכשניתן עמהם ה' אלפין מתמתקים ונעשים ה' שמות אדני ובפ' על זה היה דוה לבנו כו' תכוין כי זה הוא יסוד ועל היסוד שזה הוא ההוד ועתה ההוד נהפך לדוה ונמצא כי ע"ז שהוא היסוד היה דו"ה תמורת הוד ועל אלה שהם ו"ק הנק' אלה חשכו עינינו. או תכוין ג"כ אל ס"א בסוד אלה אלקיך ישראל כי על אלה חשכו עינינו. ואח"כ תאמר פסוקי ישעי"ה בסי' ס"ג והם הבט משמים וראה כו' אתה אבינו כו' למה תתענו כו' למצער ירשו כו' ואח"כ פסוקים שבסי' ס"ד והם ועתה ה' אבינו כו' אל תקצוף כו' ערי קדשיך כו' העל אלה כו'. ואח"כ תאמר פסוקים דנחמה שבסי' ס"ב והם על חומותיך ירושלים כו' ואל תתנו דמי לו כו' נשבע ה' בימינו כו' כי מאספיו יאכלוהו כו'. ואח"כ תאמר ג' פסוקים אלו והם אתה תקו' תרחם ציון כו' כי רצו עבדיך כו' בונה ירושלם כו' והרי נשלם ענין תיקון רחל:

ואח"כ תתחיל בתיקון לאה ותאמר לדוד מזמור לה' הארץ כו' כל המזמור וכשתאמר שאו שערים ראשיכם תכוין שעתה הקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בנשמו' הצדיקים כנ"ל וז"א שאו שערים ראשיכם ויכוין כי בתחילה אומר והנשאו שהם עליי' יסוד ומלכות שה"ס שני אותיו' ו"ה של וה"נשאו ו"ה נשאו ואח"כ אמר ושאו והוא רמז אל ו' עלאה ת"ת וזהו שאו ו' ובפסוק ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלקי ישעו יכוין אל שם הויה בא' משנים עשר צירופים אשר נרמז בס"ת ידוד וצדקה מאלקי ישעו ההי"ו. גם יכוין בצירוף א' מי"ב צירופים הנז' וגם יוצאת מס"ת וצדקה מאלקי ישעו זה והוא היו"ה ואח"כ תאמר מזמור כאיל תערוג על אפיקי מים כו' כולו ומזמור הסמוך והוא שפטני אלקים כו' כולו ולפי ששני מזמורים אלו מיוסדים בענין חשק ותשוקת המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה הם בתשוקה הנזכר ויכוין אל הנהו שבעין קלין דרמאת ההוא איילתא עלאה וז"ש כאיל תערוג ובס"ת חסדו ובלילה שירה עמי תכוין בא' מי"ב צירופי הויה והוא וה"הי ובפסוק אלה אזכרה יכוין לתקן המלכו' הנק' אלקים אשר היא נתקנת תיקון אחר תיקון כי תחילה היא אל"ה מן אלקים ואח"כ ["ואשפכה על"י"] ניתוסף עליה אות י' וזהו על"י על י' ואח"כ ניתוסף אות מם וזהו "אדדם" אדד ם' והרי נשלמה בשם אלקים מלא וז"ש עד בית אלקים ופי' אדדה אותה ואעלה אותה עם אותיו' אל"ה וי' הנז' עד שיתחברו עם אות מם ותעשה בית אלקים. ואם הוא באותם לילות שבין פסח לעצרת שהם ימי הספירה תכוין באומרך אעבור בסך אדדם אל מספר ימי הספירה שהם מ"ט כמנין אד"דם. ואח"כ יאמר מזמור יענך ה' ביום צרה כו' כולו ותכוין בג' הויו' דב"ן דמלוי ההין שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' תפלת שחרית בביאור זה המזמור ותכוין כי ע' תיבין שבזה המזמור הם ע' קלין דרמאת איילת' כנ"ל במזמור כאיל תערוג על אפיקי כו' ותכוין כי ר"ת יענך ה' ביום צרה בגי' יב"ק שסודו ידוד אלקים או ג"כ אהיה יהו"ה אדני וכן ר"ת ונפלו ואנחנו קמנו בגי' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בגי יב"ק יעננו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכוין כי ר"ת ונתעודד ידוד הושיעה המלך הוא א' מי"ב צירופי ידוד והוא ויה"ה ואח"כ תאמר מזמור אלקים יחננו כו' והענין הוא כי אחר אשר השכינה תערוג כאיל כו' וענה אותה במזמור יענך ה' ביום צרה אז אנו שואלים על עצמנו אלקים יחננו ויברכנו לנו אנו ישראל התחתונים. ודע שבימי העומר תכוין בכל תיבה ותיבה ובכל אות ואות מן הנוגעים ומיוחדים לאותה הלילה כנז' בדרוש ס"ה וע"ש. ודע כי כוונות אלו המזמורים הם ענין זווג לאה ועיבורה ולידתה בסוד ותקם בעוד לילה כו' וזכור זה היטב ולכן תאמר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כו' כל המזמו' כולו ותכוין כי יש במזמור זה כ"ב אותיות אלפא ביתא כנודע ולכן אחר שתסיים המזמור תכוין עוד בה' אותיות מנצפ"ך אשר בהם נשלמו כ"ז אותיו' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' ציור הוולד בכ"ז אותיו' אלו והבן זה. גם תכוין בה' אותיות מנצפך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כנזכר בזוהר פ' שלח לך וגם תכוין אל ג' שמות הנז' שם והם באופן זה כלך עפה יאעוצה כי שם זה יוצא מה' אותיות מנצפ"ך כנז' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נתקנ' לאה בכל איבריה וכולם הם גבו' ודינין בסוד מה שביארתי פ' בא ד' ל"ח ע"ב בסוד נערה ונער וכמו שהודעתיך לעיל שתכוין בר"ת נפלה עטרת ראשינו נער שהם ש"ך כחות הדין כמנין נע"ר ואחר ח"ל היא מתמתקת בסוד ה' אותיו' שהם מנצפ"ך ה"ג כנז' בפ' וירא דק"א ע"ב בס"ת. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד

שבה כנז' באד' נשא קמ"ב ע"ב ובחי' זו נתקנת בחצו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שעוסקים התחתונים בעוה"ז ומקשטים ומתקנים קישוטי מטרוניתא. ואח"כ תכוין בשם א' קדוש של ע"ב שמות דויסע ויבא ויט והוא אל"ד ותכוין כי שם זה הוא בסוד הלידה של לאה וגם שם הזה עולה בגי' עם כללותו כמנין לאה וצריך שתכוין כי בתחי' עדיין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומותיך ירושלם כו' המזכירים את ה' א"ל ד"מי ל"כם ותכוין כי אז היה בר"ת אד"ל ועתה נהפך ונעשה אל"ד בסוד הלידה כנז':

ודע כי פעם את אח"כ שמעתי ממוז"ל סדר המזמורים הנ"ל באופן זה כי לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה אין לאומרו אלא אחר מזמור של יענך ה' ביום צרה כו' והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול סדרם הוא כא"יל תערוג שהם כאיל תערו"ג כו' יענך ה' ביום צרה לה הארץ ומלואה ובליל ר"ח סימנם כלא"ה שהם כאיל תערוג לה' הארץ ומלואה אלקים יחננו ויברכנו הללוים אודה ה' בכל לבב והענין הוא כי אם הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילת אפים אין לבכו' ולהתאבל על החרבן וגם א"ל כל המזמורים והפסוקים אלא יתחיל ויאמר מזמורים אלו שסי' כלא"ה בלבד ואח"כ יעסוק בתורה:

גם צריך שתדע שאחר שכבר גמרת כל המזמורים של הללויה אודה ה' כו' צריך שתבכה בכל לילה על עונותיך ותבקש מחילה מלפניו ית' ולכן אחר שתאמר מזמור הללויה כו' תאמר מזמור של בבא אליו כו' כולו בבכיה ותחינה ובקשה ואח"כ תאמר עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלם תקום תרחם ציון ותבנה חומות ירושלם ואח"כ תקום ממקומך ותלך למקום אחר לעסוק בתורה עד עה"ש כנז"ל וכשתאמר עד אנה בכיה בציון כו' צריך שתכוין בזה כי ציון היא כנגד רחל וירושלם כנגד לאה ותכוין להמתיק את שתיהן מגבורותיהם. והנה לאה עומדת מן החזה דז"א ולמעלה ורחל מן החזה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחוריים דז"א שהפנים שלו הם שם מ"ה והאחוריי' והם ריבועו הוא בגי' ק"ל בזה האופן יוד. יוד הא. יוד הא ואו הא. והוא כמנין ע"ד אנ"ה גם מגיעים אלי' אורות המגולות ביסוד דאימא אשר בהיותם למעלה כנגד לאה הם אורות סתומים והוא בחי' ההבל היוצא מן היסוד ההוא דאימא והוא מילוי הוי"ה דס"ג שהוא בגי' ל"ז כמנין בכי"ה וזהו עד אנה בכי' הכוונה לומר שעתה הם חסרים מן רחל הנק' ציון שני מיני אורו' הנז' שהם בגי' עד אנ"ה בכי"ה ואנו צועקים אליו ית' שעד אנה תמשך בכיה זו ברחל על חסרון האורו' האלו והשפע שלה אשר שניהם עולים עד אנה בכי"ה שהם ק"ל ול"ז ומלת ציון כבר נת' במ"א. וכנגד לאה אמר מספד בירושלים כי האורו' המאירים בלאה ה"ם האחוריים דיסוד אבא המאירים בלאה כנודע כי שם הוא בחי' משה המאיר בלאה כמבואר אצלנו במארז"ל כל המהלך ד"א בא"י כו' והוא רבוע דהויה דע"ב דיודין והוא בגי' קפ"ד כמנין מספ"ד. והענין שהאורות שלה שהם קפ"ד נהפכו למספד שהוא תמורת האור שהוא בגי' קפ"ד. וטעם היות' נק' ירושלם הוא כי לאה היא למעלה אחורי הפני' דז"א ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפני' וכבר ידעת שהארת הפנים היא שם אל במלואו שהוא קפ"ה בסוד ב' שמות אל במלואם והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כנודע ולכן תכוין כי ג' אותיות יר"ו מן ירושלם הם בגי' א"ל אלף למד והם רי"ו וג' אותיות שלם מן ירושלם הם בגי' ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד והרי הוזכרו ג"פ ג' שמות אל במלואם שמקומ' בתרין תפוחין קדישין ובחוטם אשר באמצע והרי נת' טעם למה ירושלם היא בלאה ואחר שצעקנו עד אנא בכיה בציון ומספד בירושלם אנו מתפללים אליו ית' תקום תרחם ציון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלם כנגד לאה והכוונה שבכח שני היסודות דאו"א תאיר בהם ותקים לשתיהם מנפילתם וז"ש תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחוריים דאהיה דיודין אשר הם בגי' תקמ"ד תסיר מ"ד שהם חשבון אותיות הפשוטות והנשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהויה דע"ב דיודין בגי' מ"ו וזהו ת"ק מ"ו. תרחם הם ג"פ רי"ו שיש בציור ארבעה אותיו' ההויה כמו שנת"ל בס' השכיבה ושם נתבאר אחר כונת אבגית"ן כו' ע"ש והכונה היא שע"י ג' רי"ו אלו תרחם ציון ותבנה חומת ירושלם שהם רחל ולאה וכבר ידעת כי ציון היא בחי' הנקו' הפנימיות דרחל שהיא יסוד שבה ולכן שם הוא ענין תרחם הנז' שהם ג' ציורי רי"ו שבהויה שהם סוד מ"ן שבה אמנם ירושלם היא בחי' מלכות שאינה בחי' פנימית רק חומה חיצונית כמבואר אצלנו בסדר ליל הו"ר בענין חומת ותחום כי הכל במלכות ולא ביסוד וזהו תבנה חומות ירושל' כי ירושלם איננה רק חומות. גם בפסוק לב נשבר ונדכה כו' שבמזמור בבא אליו נ"ה כו' נתן לי מוז"ל יחוד א' גדול שאכוין בו קודם השכיבה כנודע אצלנו ענין מנהג היחודים האלה מה עניינם בשער רוה"ק ואיני זוכר אלא קצתו ועלה בדעתי להעתיקו פה כי נלע"ד שטוב לכוין בו עתה ג"כ והוא זה מלת לב הוא ל"ב אלקים דמ"ב ר"ת ל"ב נ'שבר ו'נדכה הם בגי' אלקים ר"ת אלקים לא תבזה הם ת"ל וה"ס ה' שמות אלקים שהם בגי' ת"ל שמשם נמשכים בחי' תלתלים וקוצא דשערי דז"א ויוצאים מן הה"ג שבו שהם ה' שמות אלקים ולכן נרמז ונכתב בפירוש שם אלקים ג"כ בענין זה באומרו אלקים ותמתיקם בס"ת של הפסוק הזה. כיצד שם אלקים פשוט הנרמז בר"ת לב נשבר ונדכה תמתיקהו בס"ת שבהם שהם אותיות בר"ה שהוא גי' אור וה"ס אלף למד אהיה כמבואר אצלנו עם הכולל וה' אלקים הרמוזים בר"ת לא תבזה והם ת"ל תמתיקם בס"ת שהם ג' אותיות אלקים לא תבזה והם מאה שהם בגי' מ"ו והם מלוי דהויה דע"ב דיודין העולה גי' מ"ו כנודע. גם תכוין כי ר"ת של ז"בחי א"להים ר"וח נ"שברה הוא בגימ' רנ"ח וה"ם ג' שמות אלקים שבגרון כמבואר אצלנו בסוד ניחר גרוני וזהו זבחי אלקים ותכוין להמתיקם ע"י ס"ת אלו עצמ' שהם גי' הויה דמלוי ס"ג והם זבחי אלקים רוח נשברה ימח"ה והם בגי' ס"ג ע"כ לעמוד בח"ה צריך כמה תנאים הא' הוא להחזיר בני אדם בתשובה. הב' הוא ליתן צדקה באופן שלא ידע הוא למי נתנה והמקבל' ג"כ לא ידע ממי קבל'. והג' הוא לקרות הפסוקים בכל יום באהבה וביראה ובתפילין ותכוין להמשיך ולעורר היראה מן אות י' והאהבה מאות ה' והתורה שהם הפסוקי' מאות ו' והתפילין שהם מצוה מאות ה' אחרונה. הד' הוא להניח תפילין בכונה זו כי ד' פרשיות תש"ר הם כנגד ד' אותיות הויה וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אהיה וד' בתים שלהם כנגד ד' אותיות אהיה. ויכוין שבד' אותיות הויה יש ד' שמות עסמ"ב ואלו כולם הם מן ג' אותיות יה"ו בלבד בד' מלויים הנז' זולתי ה"א אחרונה וד' פ' תש"י הם כנגד ד' אותיות הויה ובהם ד' שמות יה"ו פשוטים בלתי מלוי וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אהיה והבית שלהם כנגד שם אדני כמבואר אצלנו בשער התפילות והמקיים בכל יום תנאים הנז' יזכה שיעזרוהו להתעורר לעמוד בח"ה: